

Anna Bjerre Johansens tale ved Tuborgfondets Årsskrift LIVE

Taler

Anna Bjerre Johansen
Aktiv i den grønne ungdomsbevægelse og studerende

Dato

8. februar 2024

Sted

Store Vega, København

Omstændigheder

Talen blev holdt ved Tuborgfondets Årsskrift LIVE.

mit navn er Anna,

jeg er aktiv i den grønne ungdomsbevægelse, et klimaaktivistisk handlingsfællesskab, der kæmper for et grønt og retfærdigt samfund for alle.

derfor er det også virkelig dejligt at få ordet foran alle jer,

jer der støtter aktivistisk handlekraft.

og tusind tak til tuborgfondet for invitationen, og for jer allesammen for at være her! for når jeg ser på året, der er gået, og året der kommer, så står én ting klart. vi har brug for jer.

i dag har vi øl i glassene, lidt senere er der musik på scenen, vi skåler og klapper af hinanden. men aktivistisk arbejde er langt fra altid så festligt, som det føles i dag.

aktivisme er ikke altid festligt, når vi som klimabekymrede unge bruger hvad der føles som uendelige timer, men mærker at vi er oppe imod interesser, der har millioner i ryggen og høre af medarbejdere ansat til at fremme lige præcis deres pr- og lobbymaskine, deres drøm om co2-fangst, og et evindeligt krav om at grøn regulering ikke skal ramme lige præcis dem.

aktivisme er ikke altid festligt, når vi bliver bedt om at holde vores arbejde “rent” af strategiske hensyn, underforstået udelade retfærdighed i klimaretfærdighed, som om det økologiske kollaps kan isoleres fra den verden, der har skabt det. som om det er værd at kæmpe for en grøn fremtid, hvis den ikke er for alle.

aktivisme er ikke altid festligt, når vi ikke ved, om vi fortsat har råd til husleje til vores mødesteder. til mad i arbejdsweekender, til papir i printeren og til et nyt sd-kort, når det gamle er blevet væk. fordi det er så svært at skaffe penge til det driftsarbejde og omsorgsarbejde, der ligger bag de kampagner og projekter, som glitrer på instagram. derfor er det også *så vigtigt* at fonde i civilsamfundet støtter os i alt det, der ligger bagved. alt den lim, der får glimmeret til at hænge fast.

aktivisme er ikke festligt, når det i debatter tydeligt ødelægger den gode stemning hver eneste gang vi siger fra overfor at anerkende status quo som neutral grund. eller når vi konsekvent skal bruge den ene halvdel af vores taletid på at få brancheorganisationer til at holde sig til den videnskabeligt dokumenterede sandhed, og den anden på at forklare at nej, vi er ikke *imod* landbruget, *imod* industrien, *imod* udvikling, *imod* fremskridt. vi forestiller os det bare anderledes end Landbrug & Fødevarer.

aktivisme er ikke festligt, når vores folkevalgte politikere bruger deres normale krompomislogikker på klimakrisen som var det ethvert andet politisk emne og ikke et spørgsmål om, at vi *lige nu* tipper balancepunktet for Grønlands indlandsis, den vestantarktiske iskappe, alle tropiske koralrev og de store nordlige permafrostområder.

aktivisme er ikke festligt, når den føles som en udmattelseskrig, vi er dømt til at tabe.

halvdelen af alle aktivister, der brænder ud, vender aldrig tilbage.

jeg siger det, fordi det er alvorligt. og fordi det her år har været svært.

vi rider ikke længere på bølgen af håb, der spredtes i dønninger overalt i samfundet og bar os gennem de første år, vi fandtes som fællesskab.

jeg er sikker på, at mange af jer, der også arbejder frivilligt og aktivistisk, ved, hvad jeg taler om.

jeg siger alt det her, fordi vi har brug for jer. fordi vi har brug for hinanden.

//

for nej. aktivisme er måske ikke altid en fest.

men vi er heller ikke aktivister for festen.

vi er det for livet. og gejsten findes på trods.

gejsten findes, gejsten findes i sprækkerne, og den skinner igennem alt det, der er svært.

hver dag står det lysende klart for os, at den er der overalt i aktivismen.

//

gejsten findes i aktivismen, når vi mødes ansigt til ansigt på skoler, uddannelser og arbejdspladser, og oplever, at de forskelligheder, der tegnes op og graves til kløfter i medierne eller i den politiske retorik altid falder til jorden, når vi har samtaler nok, når vi får tid til at forklare og forstå.

gejsten findes i aktivismen, når det regner om søndagen. vi har haft et langt planlægningsmøde med fællesspisning, praktiske opgaver og nye deadlines, og nu vasker jeg op efter maden i køkkenet, mens jeg lytter til en af mine venner, der tager pressetelefonen - en eller anden journalist har ringet. vi når lige at tale om, hvem der står for intromødet i morgen, før vi hopper på cyklerne ud i mørket.

på vej hjem regner det ned gennem rillerne i min cykelhjelm, men jeg lægger mest mærke til, hvordan mit hjerte pludselig føles stort, stort og forbundet med andre hjerter. forbundet i alt det, som er hverdagens flow. alt det, som er driftsarbejde, limen til glimmeret. alt det, som *også* er aktivisme.

gejsten findes i aktivismen, når vi allerede i glimt ser den verden, vi drømmer om at leve i, hvor der er ro, tid, og omsorg. når vi pludselig kan se i øjnene på folk, at de forstår, *hvorfor* vi ikke kæmper for en verden som i dag, bare uden klimakrisen. *hvorfor* vi kæmper for meget, meget mere end det.

gejsten findes i aktivismen, når vi lærer alt det, man ikke lærer i skolen. når vi pludselig er eventplanlæggere, kamerafolk, grafikere, lobbister, kampagnechefer, facilitatorer, håndværkere, rengøringsfolk, forfattere, podcastværter, bogholdere, logistikeksperter, oplægsholdere, bartendere, debattører, dj's, eller

... talere.

gejsten findes i aktivismen, når vi lærer af hinanden, og når vi hjælper hinanden med at ta' ordet. vi får hinanden til at turde, og vi husker hinanden på, at vi ikke først har en værdi, når autoriteterne nikker anderkendende med. at det er okay at bringe omsorgsfuldheden ind i den offentlige debat, at den ikke altid behøver at være en kampplads.

gejsten findes i aktivismen, når vi gang på gang opdager, hvor mange vi er. når vi på tværs af agendaer, fællesskaber, organisationer og daglige kampe kan finde hinanden og støtte hinanden i ønsket om forandring. i ønsket om en retfærdig fremtid for alle.

rigtig meget kan lade sig gøre, når vi er mange, der vil.

og rigtig mange vil, hvis bare vi spørger dem.

vi kan fint acceptere, at aktivisme ikke er festligt, så længe vi passer på gejsten.

men det er et arbejde, der aldrig er færdigt, og det er et fælles ansvar.

derfor har vi brug for hinanden.

jeg glæder mig til at se jer derude.

///

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Agitationstale, Den Grønne Ungdomsbevægelse

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/anna-bjerre-johansens-tale-til-arsskrift-live>